
Allsidig bok om ernæring for sykepleiere

BOKOMTALER

Forfatterne bak denne boken er henholdsvis ernæringsfysiolog og klinisk ernæringsfysiolog med lang erfaring innen forebyggende og klinisk ernæring. De har hatt som mål å lage en lærebok for sykepleierstudenter, men den er også ment å fungere som en oppslagbok for sykepleiere i alle deler av helsetjenesten. Den skal dekke behovene for den basiskunnskapen sykepleieren trenger for å ivareta ernæringsbehovet hos gamle og unge, syke og friske mennesker.

Boken er delt inn i tre hoveddeler. Første del omhandler generell ernæring, dvs. om måltider, matvarer og næringsstoffer. Del 2, forebyggende ernæring, handler om kosthold i ulike livsfaser, kost til ulike grupper mennesker og kostens betydning for velvære, helse og sykdom. Tredje og siste del, klinisk ernæring, handler om næringsbehov ved sykdom, kartlegging av matinntak og ernæringstiltak og spesialkost ved ulike sykdommer og tilstander.

Hvert kapittel avsluttes med et kort sammendrag. Stoffet er skrevet i en lettfattelig form, med få medisinske faguttrykk. Flere steder er det imidlertid upresise formuleringer, hvilket fører til usikkerhet når det gjelder hva forfatterne egentlig mener. Boken er rikt illustrert, både med fargebilder, tegninger og oversiktlige tabeller om anbefalinger for næringsstoffer og fakta om de ulike vitaminer, mineraler og sporstoffer. Boken er utstyrt med et stikkordregister, slik at man lett kan slå opp på aktuelle emner.

Det fremkommer tydelig at forfatterne har lang erfaring innen praktisk arbeid med kosthold både når det gjelder forebygging og behandling. Her gis både mye relevant faktakunnskap, men forfatterne åpner også for diskusjon og vurderinger der det ikke bare finnes ett svar på en problemstilling. I hvert kapittel presenteres et kasus, ment som utgangspunkt for diskusjon. Dette vil være spesielt egnet for studenter, f.eks. som utgangspunkt for gruppearbeid.

Forfatterne har en del henvisninger til anbefalt litteratur, men vurderingen som ligger bak anbefalingene, virker ikke alltid like gjennomtenkt. Det henvises i teksten stadig til undersøkelser uten å referere til hvilke konkrete undersøkelser forfatterne mener, og det er heller ikke referanser i teksten. Dette er svakheter ved boken.

Forfatterne sier i innledningen til boken at «de har prøvd å fremstille stoffet slik at sykepleiere kan bruke boken i forbindelse med ernæringsrelaterte oppgaver i sitt arbeid med mennesker (. . .)». Undertegnede er av den

oppfatning at de ikke helt har lyktes med denne målsettingen, og et spørsmål som naturlig melder seg, er: Når kommer en bok om ernæring for sykepleiere som er skrevet av sykepleiere og ernæringsfysiologer *i fellesskap* ?

HenrietteØien

Statens råd for ernæring og fysisk aktivitet

Publisert: 10. mars 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 15. februar 2026.